

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.282/2021/5.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Parlagi Mátyás előadó bíró, dr. Harter Mária bíró

A felperes: Felperes

A felperes képviselője: dr. Szotáczky Gábor ügyvéd

Az alperes: Alperes

Az alperes képviselője: Bügyintéző: dr. Gál Sándor ügyvéd)

A per tárgya: megtérítési igény

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Pécsi Törvényszék 2.Pf.20.197/2021/4.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Komlói Járásbíróság 4.P.20.135/2019/54.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
 - Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 550.000 (ötszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
 - Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 3.000.000 (hárommillió) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.
- Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes és házastársa hosszabb idő óta foglalkoznak menyasszonyi ruhakölcsönzéssel oly módon, hogy a ruhákat az alperes varrja. 2011-ben erre a tevékenységre egy kft.-t hoztak létre (a továbbiakban: kft.), amelynek ők a tagjai, az alperes házastársa pedig önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője volt. A kft. nem foglalkoztatott alkalmazottat, a ruhák tervezését, szabását, varrását az alperes végezte tagsági jogviszonya keretében. 2011. június 8-án megbízási szerződés jött létre a kft. és az alperes között, amelyben a kft. megbízta az alperest a cég képviseletének eseti ellátásával (a továbbiakban: megbízási szerződés). E szerint a kft.-t az eseti megbízással jelleg miatt nem

terheli bejelentési kötelezettség, az eseti feladat elrendelését a tárgynapot megelőző napon 16 óráig közli az alperessel (3.). Az alperes felelőssége az általa elvállalt feladat elvégzésére terjed ki, egyéb káreseményekért nem felel (2.).

[2] A kft. 2011. augusztus 27-i kockázatviselési kezdettel tűz- és elemi károk biztosítására is kiterjedő vállalkozói vagyonszociális szerződést kötött a felperessel. A kockázatviselés helye a kft. által működtetett esküvői ruhakölcsönző üzlet (a továbbiakban: üzlet) volt, ahol a kft. a saját tulajdonú készletét biztosította 30.000.000 forint biztosítási összegre.

[3] 2011. október 17-én tűz biztosítási esemény következett be az üzletben. A biztosítási eseményt megelőzően ott egyedül az alperes tartózkodott, ahol használta a varrógépet és a felette elhelyezett asztali lámpát is, amit távozása előtt elfelejtett kikapcsolni. A riasztóberendezéssel ellátott épületen nem volt nyoma külső erőszaknak vagy behatolásnak. Az asztali lámpa villanykörtéje szétdurrant és meggyújtotta az alatta lévő textíliát. Ha a lámpát kikapcsolták volna, a tűz nem következett volna be. A kikapcsolás hiánya sérti az Országos Tűzvédelmi Szabályzatról szóló 28/2011. (IX. 6.) BM rendelet (a továbbiakban: régi OTSZ) 588. §-át.

[4] A felperes teljesítésének hiányában a kft. pert indított a biztosítási összeg megfizetése iránt. A bíróság jogerős közbenső ítélettel megállapította, hogy a kft. az üzletben tárolt és megsemmisült saját tulajdonú készlet után biztosítási szolgáltatásra jogosult (a továbbiakban: jogerős közbenső ítélet), majd ítéletével kötelezte a jelen per felperesét 30.000.000 forint biztosítási összeg megfizetésére (a továbbiakban: jogerős marasztaló ítélet). A Kúria ítéletével a jogerős marasztaló ítélet hatályában fenntartotta kiemelve, a jogerős közbenső ítéletben a bíróság tényként állapította meg, hogy a kft. az árukészletet adásvételi szerződéssel szerezte meg, amit már nem lehet vitássá tenni, így a biztosítási összeg meghatározásánál az árukészlet káridőponti újrabeszerzési költségét kellett alapul venni (a továbbiakban: a Kúria marasztaló ítélete). A felperes a biztosítási összeget megfizette a kft.-nek.

A kereset és az alperes védekezése

[5] A felperes 30.000.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 339. § (1) bekezdése és az 558. § (1) bekezdése, valamint az Általános Vagyonszociális feltételek (a továbbiakban: ÁVF) XII.1. pontja alapján. Indokolása szerint a biztosítási esemény az alperes által használt lámpa lekapcsolásának hiánya miatt következett be. A biztosítási összeget kifizette, így megtérítési igényt érvényesít az alperessel szemben.

[6] Az alperes kérte a kereset elutasítását.

[7] Indokolása szerint a katasztrófavédelem nála nem állapított meg semmilyen mulasztást. Vitatta a károkozás tényét és a felróhatóság fennállását. A felperesnek a marasztalás iránti perben kellett volna bizonyítania a mentesülési ok fennállását a régi Ptk. 556. § (1) bekezdése alapján, ez azonban nem történt meg, így fizetési kötelezettsége bekövetkezett. Ő a kft. résztulajdonosa, így biztosítottnak kell tekinteni.

Az első- és a másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 30.000.000 forint megfizetésére.

[9] Indokolása szerint biztosított az önálló jogi személyiséggel rendelkező kft., és nem az alperes volt. A régi Ptk. 558. § (1) bekezdése csak a biztosítottal közös háztartásban élő hozzátartozó esetén zárja ki a megtérítési igény érvényesítésének lehetőségét, ami jogi személy esetén nem értelmezhető.

[10] A kirendelt szakértő aggálytalannak ítélt szakvéleménye alapján megállapította, hogy a káreseményt a volfrámszálas izzólámpa volfrámszálának elszakadása következtében fellépő izzó búra eltörése, és annak az alatta lévő textíliákra történő leesése következtében kondukción útján bekövetkezett tűz okozta. Az alperes a felperes megbízott szakértője általi meghallgatásán maga nyilatkozott úgy, hogy 2011. október 15-én még használta a varrógépet és a lámpát is, arra pedig nem emlékszik, hogy a lámpát lekapcsolta volna, valamint valószínűleg ő járt utoljára az üzletben.

[11] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a kártérítési felelősség minden eleme megvalósult. A kár bekövetkezett, a biztosítási összeget a felperes megfizette, a szakvélemény alapján az okozati összefüggés is fennáll, az alperes pedig megsértette a régi OTSZ 588. §-át és nem tudta magát kimenteni. A megbízási szerződést irrelevánsnak tekintette, mert az a kft. képviselőjére vonatkozott. Ha a ruhák varrására vonatkozott volna, és a felelősséget ezzel kapcsolatban zárta volna ki, a jelen peres felek viszonylatában akkor se lenne alkalmas a felelősség kizárására.

[12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta.

[13] A másodfokú bíróság a tényállást pontosította és kiegészítette a kft. és az alperes személyével, tevékenységével, valamint a káresemény bekövetkezésének körülményeivel kapcsolatban. A pontosított és kiegészített tényállás alapján is egyetértett az elsőfokú bíróság jogi következtetésével és döntésével.

[14] A kirendelt szakértő a fényképfelvételek, a felperes megbízott szakértőinek tanúvallomása, valamint az alperes és házastársa helyszíni nyilatkozata alapján készítette el szakvéleményét, amelyben egyértelműen megállapította, hogy az alperes mulasztása okozta a tüzet. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a károkozó az alperes volt, mert maga is azt adta elő, hogy ő járt utoljára az üzletben, arra pedig nem merült fel adat, hogy más személy is járt volna ott, behatolásra utaló nyom nem volt. Az alperes szintén maga adta elő, hogy a varrógépet és a lámpát is használta, arra pedig nem emlékezett, hogy az utóbbit kikapcsolta volna. Aláírásával elismerte a felperes megbízott szakértőinek azt a megállapítását, hogy a helyszíni vizsgálat során a lámpa billenő kapcsolóját bekapcsolt állapotban találták, égője eltörött, az izzószál el volt szakadva, a lámpa alatt pedig erősen égett anyagmaradványok voltak. A káresemény bekövetkezéséhez így az alperes mulasztása vezetett. A felperes megbízott szakértőjének nyilatkozata szerint egy átlagos fogyasztónak nem kell számítania arra, hogy a bekapcsolva hagyott asztali lámpában megszakad az izzószál, ez azonban nem szakkérdés. A másodfokú bíróság álláspontja szerint elvárható az alperestől, hogy tisztában legyen a villamosberendezések működtetésével és annak szabályaival a gazdasági jellegű tevékenysége végzése során, és felismerje a vegyiszálas, gyúlékony anyagok közelében hosszas időre bekapcsolva hagyott, felmelegedő elektromos készülékben rejlő veszélyt, valamint megtegye a kár megelőzéséhez szükséges intézkedéseket.

[15] Biztosított a kft. volt, nem annak tagjai. Sem a kft. tagja, sem az ügyvezető házastársa nem minősül a régi Ptk. 558. § (1) bekezdése szerinti, a biztosítóval közös háztartásban élő hozzátartozónak. A fellebbezésben hivatkozott PK 74. állásfoglalás a régi Ptk. 559. §-ára és nem az 558. § (1) bekezdésére vonatkozik. A megbízási szerződés a cég eseti képviselőjére szólt. Tartalma szerint sem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a kft. érdekében végzett egyéb tevékenységre is vonatkozott volna. Az alperes a marasztalás iránti perben sem hivatkozott arra, hogy ruhakészítési tevékenységét megbízási szerződés alapján végezte volna. A megbízási szerződés szerinti felelősség szabályozás csak a kft. képviselőjével összefüggésben keletkezett károkra vonatkozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[16] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és új határozat hozatalával a kereset elutasítását. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a régi Ptk. 207. § (1) bekezdését, a 216. § (1) bekezdését és az 558. § (1) bekezdését.

[17] Indokolása szerint a régi Ptk. 558. § (1) bekezdés szabályozásának az a célja, hogy a biztosító ne érvényesíthesse megtérítési igényt azzal szemben, aki közel áll a biztosítási összeget átvevő biztosítotthoz. Ebben az esetben a biztosító saját kötelezettsége teljesítését követően gyakorlatilag a biztosítottól kérhetné vissza a teljesített összeget. Kommentárirodalomra hivatkozva előadta, hogy a közös háztartásban élő hozzátartozó szándékos vagy súlyosan gondatlan károkozása esetén a biztosító mentesül a fizetési kötelezettség alól; enyhe gondatlanság esetén viszont teljesítenie kell, amit nem követelhet vissza a biztosított családjától. A szabályozás azt kívánja elkerülni, hogy a biztosított és családja elveszítse azt, amit a biztosítási szerződés alapján kapott. A jogszabály akkor éri el célját, ha a régi Ptk. 558. § (1) bekezdésének alkalmazásakor az 556. § (1) bekezdésben meghatározott valamennyi személlyel szemben kizárja a megtérítési igény lehetőségét, ezért helye van az analógia ilyen módon történő használatának. A felperesnek azért sem áll fenn visszkereseti joga, mert az alperes biztosítottnak minősül, hiszen a vagyontárgy megóvásában érdekelt, ahogy azt a felülvizsgálati kérelemhez csatolt ÁVF is tartalmazza.

[18] A régi Ptk. 207. § (1) bekezdésének és a 216. § (1) bekezdésének a megsértése körében arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság helytelenül értékelte a megbízási szerződést. Ennek tárgya a cég képviseletének ellátása volt, és korlátozta az ő kártérítési felelősségét. Szerződést akár szóban, akár írásban is lehet kötni, ezért megjegyezte, hogy a megbízási szerződést a felek akár szóban is kiegészíthették. A megbízási szerződés helyes értelmezése szerint a felek az ő feladata alatt olyan tevékenységeket értettek, mint az anyagbeszerzés, a tárgyalás, a kapcsolattartás, a ruhák elkészítése. Ezt támasztják alá a pert megelőző nyilatkozatai is, amelyekben előadta, hogy a ruhákat maga varrta.

[19] A károkozás ténye és a felróhatóság bizonyíthatatlansága körében megismételte a fellebbezésében előadottakat. Ezt meghaladóan arra hivatkozott, egy átlagembertől nem elvárható, hogy számoljon a perbeli tüzeset bekövetkezésével. A PK 74. állásfoglalással kapcsolatban is megismételte a fellebbezésében előadottakat.

[20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

[21] Indokolása szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy az alperes magatartása okozta a tüzet, amely alól nem tudta magát kimenteni. A biztosított a kft. volt, akivel az alperes nem él közös háztartásban, analógia pedig nem alkalmazható. A PK 74. állásfoglalás a felelősségbiztosítási szerződésre vonatkozik. A megbízási szerződés csak az utolsó tárgyaláson került elő, amelynek körülményei és tartalma is aggályokat vetnek fel, azt korábban vele nem közölték. A másodfokú bíróság tartalma szerint helyesen értelmezte a megbízási szerződést, ami nem érinti az alperes kárfelelősségét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése és a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[23] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A 3. ponthoz fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[24] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül, valamint érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálhatta, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely megjelölését és a jogszabálysértés körülírását is.

[25] A felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, nem az elsőfokú bíróság ítélete [rég Pp. 270. (2) bekezdés]. A felülvizsgálati kérelemben ezért a támadott jogerős ítélet jogszabálysértését kell előadni, és a jogerős ítélet által megsértett jogszabályhelyet kell megjelölni. Nem alkalmas érdemi felülbírálatra az a felülvizsgálati kérelem, amely nem tartalmazza a felülvizsgálat tárgyát, azaz az arra vonatkozó érvelést, hogy a jogerős bírósági döntés miatt jogszabálysértő (Kúria Kfv.IV.35.169/2014/4., megjelent: BH2015. 241.). A felülvizsgálati kérelem által helyesnek tartott jogi álláspont érveit a jogerős ítélet indokolásával kell ütköztetni (Kúria Pfv.VI.20.844/2019/4., megjelent: BH2020. 331.). Az alperes felülvizsgálati kérelme IV.5. pontjában anélkül ismételte meg a PK 74. állásfoglalás alkalmazandóságával kapcsolatos fellebbezési előadását (55. sorszám III.4./), hogy figyelembe vette volna a jogerős ítélet ezzel kapcsolatban kifejtett indokait. A fellebbezés alapján a másodfokú bíróság a jogerős ítélet [15]-[16] bekezdésében kifejtette, hogy a PK 74. állásfoglalás az ügyben milyen okból nem alkalmazandó. Az alperes felülvizsgálati kérelmében csak megismételte fellebbezési előadását, de érveit nem ütköztette a jogerős ítélet indokolásával. A Kúria ezért ezt a hivatkozást figyelmen kívül hagyta.

[26] Az alperes felülvizsgálati kérelme IV.4. pontjában a károkozás ténye és a felróhatóság bizonyítatlanságára hivatkozott, valamint a jogerős ítélet bizonyítékértékelését támadta. Ezekkel kapcsolatban azonban megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, valamint csak megismételte fellebbezési előadását (55. sorszám III.1./) anélkül, hogy figyelembe vette volna a jogerős ítélet ezzel kapcsolatban kifejtett indokait {[8]-[12]}. A Kúria ezért ezeket a hivatkozásokat érdemben nem vizsgálhatta.

[27] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a régi Ptk. 216. § (1) bekezdésének a megsértése körében arra hivatkozott, hogy a felek a megbízási szerződést akár szóban is kiegészíthették. A felülvizsgálat a fellebbezés alapján meghozott jogerős ítélet jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat. A Kúria következetes gyakorlata szerint a jogerős ítélet csak olyan kérdésben, olyan jogi állásponttal összefüggésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és a másodfokú eljárásnak is tárgya volt (BH1995. 163.; BH1996. 372.; Kúria Pfv.V.20.797/2016/11., megjelent: BH2017. 232.). A felülvizsgálati kérelmet nem lehet olyan új körülményre alapítani, amelyre a fél az első- és a másodfokú eljárás során nem hivatkozott (EBH2002. 653.). Az alperes a tárgyalás berekesztését megelőzően, a 2021. február 16-i tárgyaláson

csatolta a megbízási szerződést (53. sorszámu jegyzőkönyv.) Ennek során nem tett olyan nyilatkozatot, hogy a felek azt szóban kiegészítették volna, és erre fellebbezésében sem hivatkozott (55. sorszám III.3./). Mindezekre figyelemmel a megbízási szerződés alakszerűsége és annak esetleges szóbeli kiegészítése nem volt az első- és a másodfokú eljárása tárgya, ezért a Kúria a régi Ptk. 216. § (1) bekezdésének a megsértését érdemben nem vizsgálhatta.

[28] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a régi Ptk. 207. § (1) bekezdésének a megsértését arra alapította, hogy a megbízási szerződés a ruhakészítésre is vonatkozott, ezért az ezzel kapcsolatos káreseményre is alkalmazni kell az abban szabályozott felelősségkizárást.

[29] A régi Ptk. 207. § (1) bekezdése alapján a szerződési nyilatkozat értelmezése során figyelemmel kell lenni a szavak általánosan elfogadott jelentésére, az eset körülményeire és a nyilatkozó feltehető akaratára. A nem vitatott tényállás szerint a kft.-t az alperes és házastársa közösen működtették: alkalmazott nem volt, a ruhák kivitelezését az alperes végezte tagsági jogviszonya keretében, az ügyvezető az alperes házastársa volt önálló képviseleti joggal. A megbízási szerződés szerint annak tárgya a cég képviseletének eseti ellátása (1.), a kft.-t az eseti megbízásos jelleg miatt nem terhelte bejelentési kötelezettség (3.), az eseti feladat elrendelését a kft.-nek a tárgynapot megelőző 16 óráig kellett közölnie az alperessel (3.). Az adott tényállás mellett a szerződés tartalmából a másodfokú bíróság a régi Ptk. 207. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a megbízási szerződés nem vonatkozhatott az alperes által folyamatosan végzett ruhakészítésre, az a kft. eseti képviseletét szabályozta.

[30] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a régi Ptk. 558. § (1) bekezdésének a megsértését arra alapította, hogy a megtérítési igény nem illeti meg a biztosítót azzal szemben, aki közel áll a biztosítotthoz, az nem gyakorolható a régi Ptk. 556. § (1) bekezdésében meghatározott személyekkel szemben. Indokolása szerint maga is biztosítottnak minősül.

[31] A Kúria Pfv.I.20.097/2021/6. számú, BH2022. 74. számon közzétett határozata [36]-[37] bekezdésében már értelmezte a biztosított fogalmát a vagyonbiztosítási szerződéssel kapcsolatban. E szerint a vagyonbiztosítási szerződés tárgya nem maga a vagyontárgy, hanem az a vagyoni érdek, ami a biztosított részéről a vagyontárgy irányában fennáll. Biztosított az a személy, akinek a vagyontárgyhoz fűződő vagyoni érdekét biztosították. A vagyonbiztosítási szerződésben biztosítottként megjelölt több személy esetén annak van jelentősége, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésekor ki szenvedett el kárként minősülő vagyoni érdeksérelmet az adott vagyontárgy vonatkozásában. A biztosított vagyona alatt nem kizárólag a biztosított tulajdonában lévő vagyontárgyat kell érteni. Nemcsak a vagyontárgy tulajdonosa lehet érdekelt annak megóvásában, hanem az is, akinek a vagyontárgyra – valamely vagyoni jogviszony alapján – olyan joga áll fenn, amely miatt annak elpusztulása vagy értékcsökkenése esetén kárként minősülő vagyoni érdeksérelmet szenvedne el (pl. a haszonélvező, a bérlő stb.).

[32] A Kúria marasztaló ítélete alapján a vagyonbiztosítási szerződést a kft. kötötte meg, abban a saját tulajdonú készletét biztosította. A biztosítónak a biztosítási esemény alapján a kft. által adásvételi szerződéssel megszerzett árukészlet káridőponti újrabeszerzési költségét kellett biztosítási összegként megfizetnie. A biztosítási szerződést így a kft. kötötte meg a saját javára, vagyis a szerződő fél és a biztosított is a kft. volt. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény szabályozása alapján a kft. jogi személyiségű

gazdasági társaság [2. § (2) bekezdés], amelyben a tag kötelezettsége a törzsbetét és egyéb vagyoni hozzájárulás szolgáltatása [111. § (1) bekezdés], amit a társaság fennállása alatt nem követelhet vissza [118. § (2) bekezdés]. A tag jogait és a társaság vagyonából őt megillető hányadot az üzletrész testesíti meg [121. § (1) bekezdés]. A biztosítási szerződés nem az alperesnek a kft. üzletrészehez fűződő vagyoni érdekét biztosította, hanem a kft.-nek a saját tulajdonú készletéhez fűződő vagyoni érdekét. A másodfokú bíróság ezért helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem volt biztosított.

[33] A felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben nincs lehetőség a régi Ptk. 556. § analóg alkalmazására a régi Ptk. 558. § (1) bekezdése szerinti visszkereseti jog érvényesítése esetén. Ezek a rendelkezések eltérő jellegű jogintézményeket szabályoznak. A régi Ptk. 556. §-a a biztosítónak a biztosítottal szemben fennálló fizetési kötelezettsége alóli mentesülését, annak eseteit rögzíti. A régi Ptk. 558. § (1) bekezdése ezzel ellentétben a biztosított felé már teljesített biztosítási összegre tekintettel mondja ki a biztosított jogainak törvény erejénél fogva a biztosítóra történő átszállását. A biztosító kárért felelős személlyel szembeni követelése (megtérítési igénye) a biztosítási összeg kifizetésének a tényével keletkezik. A régi Ptk. 558. § (1) bekezdése a megtérítési igény alóli kivételként kizárólag a biztosítottal közös háztartásban élő hozzátartozó kárfelelősségét szabályozza. A közös háztartásban élő hozzátartozó fogalmát a régi Ptk. nem határozza meg, de az 578/G. §, a 685. § b) és c) pont, a 685/A. § és a 685/B. § szabályozása alapján az nem kapcsolódhat nem természetes személyhez. A megtérítési igény alól kizárólag a biztosítottal közös háztartásban élő hozzátartozói minőség jelent kivételt, ahhoz nem elegendő a kárért felelős személy és a biztosított közötti egyéb jogi vagy gazdasági kapcsolat. A Kúria Pfv.III.21.853/2012/6. számú határozatában is arra a következtetésre jutott, hogy a társasházi lakás tulajdonosának a közös tulajdonban álló épületrész hibájával összefüggésben keletkező kárait a lakástulajdonos biztosítási szerződése alapján megtérítő biztosító megtérítési igényt érvényesíthet a társasházzal szemben függetlenül attól, hogy a társasház a tulajdonostársak közössége.

[34] Mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[35] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján őt kellett kötelezni a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő felperes ügyvédi képviseléssel felmerült felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és a 3. § (5) bekezdése alapján határozta meg.

[36] A Kúria az alperest kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése értelmében alkalmazandó, a költségmentesség bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdése alapján.

[37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a régi Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében.

[38] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2022. szeptember 29.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s.k. előadó bíró, Dr. Harter Mária s.k. bíró